31999R2597

L 316/1 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE 10.12.1999

REGULAMENTUL (CE) NR. 2597/1999 AL CONSILIULUI
din 6 decembrie 1999
privind instituirea unui drept compensatoriu definitiv la importurile de benzi de polietilenă tereftalată (PET) originare din India și perceperea cu titlu definitiv a dreptului provizoriu instituit

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulament de bază"), în special articolul 15,

după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

1. PROCEDURA

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1810/1999 [2] al Comisiei (denumit în continuare „regulamentul privind dreptul provizoriu") a fost instituit un drept compensatoriu provizoriu la importurile în Comunitate de benzi de polietilenă tereftalată („PET") originare din India și care intră sub incidența codurilor NC 3920 62 19 și 3920 62 90.

(2) Ca urmare a instituirii dreptului compensatoriu provizoriu, producătorii-exportatori indieni care au cooperat, Ester Industries Ltd, Flex Industries Ltd, Garware Polyester Ltd, India Polyfilms Ltd/Jindal Polyester Ltd (societăți aflate în legătură), MTZ Polyesters Ltd, Polyplex Corporation Ltd (denumite în continuare „producători-exportatori indieni"), Guvernul Indiei (denumit în continuare „GUI"), producătorii comunitari care au depus reclamația (denumiți în continuare „industria comunitară") și doi utilizatori de benzi PET au prezentat observații în scris.

(3) În conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) din regulamentul de bază, toate părțile menționate mai sus, cu excepția unui singur utilizator, au cerut să fie audiate și au obținut acest lucru.

(4) Un utilizator care nu și-a manifestat inițial interesul într-o etapă anterioară a reacționat, prin urmare, la instituirea măsurilor provizorii.

(5) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru concluziile definitive.

(6) Comentariile orale și scrise prezentate după instituirea măsurilor provizorii și după comunicările menționate anterior au fost analizate și, în cazul în care s-a considerat necesar, au fost luate în considerare în cadrul concluziilor definitive.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ

(7) La considerentul 7 din regulamentul privind dreptul provizoriu, produsul în cauză a fost descris ca reprezentând benzi de polietilenă tereftalată (PET).

(8) La considerentul 8 din regulamentul privind dreptul provizoriu s-a precizat în continuare că produsul poate fi divizat într-o varietate de segmente identificate în mod tipic în cadrul industriei cum ar fi cel magnetic, al ambalării, electric, imagistic și alte segmente industriale și că, în sensul anchetei, produsele au fost grupate pe tipuri în conformitate cu segmentul de piață, grosimea, proprietățile de acoperire, tratamentul de suprafață, proprietățile mecanice și claritatea/opacitate.

(9) După instituirea măsurilor provizorii, Comisia a primit o cerere din partea industriei comunitare în vederea examinării ca benzi de PET atât a tipurilor clasificate în conformitate cu codurile NC 3920 62 19 și 3920 62 90, astfel cum au fost stabilite în regulamentul privind dreptul provizoriu, cât și a celor clasificate în conformitate cu codurile NC 3920 62 11 și 3920 62 13. Producătorii-exportatori indieni s-au opus includerii celor două coduri adiționale, susținând că benzile de PET care se clasifică în conformitate cu aceste coduri nu sunt substituibile cu benzile de PET care se încadrează la celelalte două coduri, respectiv 3920 62 19 și 3920 62 90. Aceștia au subliniat faptul că doar aceste ultime două coduri au fost incluse în reclamație și că primele două coduri nu au fost incluse, în mod specific, în reclamație cu motivarea că produsele clasificate în conformitate cu aceste coduri nu erau substituibile e cu cele clasificate în conformitate cu codurile NC 3920 62 19 și 3920 62 90.

[1] JO L 288, 21.10.1997, p. 1.
[2] JO L 219, 19.8.1999, p. 14.

(10) Pe baza informațiilor colectate în cursul anchetei, Comisia a decis să nu includă codurile NC 3920 62 11 și 3920 62 13 în domeniul de aplicare al anchetei, întrucât nu a fost prezentată nici o informație care să sugereze faptul că afirmația susținută de industria comunitară în reclamația sa cu privire la absența substituibilității nu este corectă.

3. SUBVENȚIILE

3.1. OBSERVAȚII GENERALE

3.1.1. **Adăugarea dobânzii la calculul beneficiilor obținute**

(11) Producătorii-exportatori au cerut eliminarea elementului de dobândă care a fost adăugat în vederea calculării sumei totale a beneficiilor obținute în conformitate cu diferitele sisteme. S-a susținut faptul că adăugarea dobânzii nu era justificată în conformitate cu termenii Acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii (ASMC) și a fost interzisă în temeiul articolului VI alineatul (3) din Acordul GATT din 1994. Orientările Comisiei în materie de calcul ar fi nule de drept în această privință.

(12) Temeiul juridic pentru adăugarea dobânzii la valoarea nominală a subvenției este articolul 5 coroborat cu articolul 6 din regulamentul de bază. Articolul 5 prevede că valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii se calculează sub forma beneficiului conferit beneficiarului și a cărui existență este constatată în cursul perioadei de anchetă privind subvenționarea. Articolul 6, care reia articolul 14 din ASMC, stabilește normele de calcul al beneficiului pentru anumite tipuri de subvenții. Pentru toate categoriile de subvenții menționate la articolul 6, respectiv participarea cu capital, împrumuturi, garanții la împrumuturi și livrarea de mărfuri și servicii sau achiziția de bunuri, reperul pentru determinarea beneficiului este costul echivalent privind fondurile pe piața comercială. Prin urmare, în cazul în care se aplică raționamentul prevăzut la articolul 6 ca normă generală pentru toate categoriile de subvenții, în vederea determinării întregului beneficiu trebuie să fie incluse costurile îndatorării în ceea ce privește fondurile la rate comerciale.

(13) Atunci când sunt exprimate ca valori nominale în cursul perioadei de anchetă, toate aceste categorii sunt efectiv echivalente cu o subvenție. Întrucât împrumuturile nerambursabile nu sunt disponibile pe piața comercială, beneficiarul, în absența unui astfel de împrumut, ar fi trebuit să-și procure suma echivalentă din surse comerciale și să o ramburseze, împreună cu dobânda pe o anumită perioadă. Acest element al beneficiului este acoperit prin adăugarea dobânzii la valoarea nominală a subvenției.

(14) Această abordare este prevăzută în mod specific de teza „Valoarea nominală a cuantumului subvenției trebuie să fie transformată în valoarea predominantă în cursul perioadei de anchetă prin aplicarea ratei dobânzii comerciale normale" din orientările Comisiei privind calculul cuantumului subvenției în cadrul anchetelor privind dreptul compensatoriu (orientările în materie de calcul) [1] și reprezintă practica constantă a Comunității, care a fost urmată în mai multe cazuri anterioare.

(15) Articolul VI alineatul (3) din GATT din 1994, care este reprodus la articolul 19 alineatul (4) din ASMC prevede numai faptul că drepturile nu trebuie percepute într-un cuantum care să depășească valoarea subvenției. Valoarea subvenției se calculează în termeni de beneficiu a cărui existență a fost constatată în cursul perioadei de anchetă (articolul 14 din ASMC). Întrucât societatea a beneficiat de asemenea de faptul că nu a trebuit să-și procure fonduri de pe piața financiară, valoarea beneficiului trebuie să includă și un element de dobândă. Prin urmare, întrucât valoarea beneficiului (inclusiv dobânda) corespunde cuantumului subvenției și dreptul compensatoriu este calculat sub forma marjei de subvenție constatate, articolul VI alineatul (3) din GATT din 1994 este în întregime respectat prin adăugarea dobânzii.

(16) Având în vedere aceste motive, cererea de eliminare a elementului de dobândă de la calculul beneficiilor obținute în cadrul diferitelor sisteme se respinge.

3.1.2. **Specificitatea diferitelor sisteme**

(17) Producătorii-exportatori au susținut că prezumția din articolul 2 alineatul (3) din ASMC, în conformitate cu care subvențiile subordonate rezultatelor la export sunt specifice, nu se aplică *ipso facto*, întrucât articolul 27 alineatul (2) din ASMC prevede că interzicerea subvențiilor subordonate rezultatelor la export nu se aplică țărilor în curs de dezvoltare. India este una dintre țările enumerate la anexa VII la ASCM și, prin urmare, subvențiile la export acordate de către Guvernul Indiei nu ar putea fi interzise. Prin urmare, Comisia ar avea obligația de a demonstra, pe baza elementelor de probă pozitive, că sistemele în cauză sunt specifice.

(18) Articolul 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază prevede în mod clar că subvențiile, inclusiv cele enumerate la anexa I, sunt considerate ca fiind specifice în cazul în care sunt, în drept sau în fapt, subordonate rezultatelor la export. Această condiție a fost examinată în mod individual pentru fiecare dintre sistemele de subvenții care au făcut obiectul prezentei proceduri.

[1] JO C 394, 17.12.1998, p. 7.

3.2. SISTEMELE INDIVIDUALE

3.2.1. **Sistemul Passbook (PBS)**

(19) GUI și producătorii-exportatori au prezentat argumente cu privire la acest sistem care este descris la considerentele 12-19 din regulamentul privind dreptul provizoriu. Aceste argumente nu trebuie să fie luate în considerare, întrucât beneficiile obținute în cadrul acestui sistem nu au fost incluse în valoarea drepturilor instituite în mod provizoriu, pentru motivele menționate la considerentul 24 din regulamentul privind dreptul provizoriu. Prin urmare, nu se instituie măsuri privind beneficiile obținute în cadrul acestui sistem și în consecință nu este necesară o concluzie definitivă.

3.2.2. **Sistemul de credite pentru drepturi de import (DEPB) – acordate anterior exportului**

(20) GUI și producătorii-exportatori au adus argumente cu privire la acest sistem, care a fost descris la considerentele 26-30 din regulamentul privind dreptul provizoriu.

(21) În special, s-a susținut faptul că sistemul DEPB anterior exportului este un sistem de remitere/rambursare permis în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, și că, din această cauză, nu face obiectul unor măsuri compensatorii. S-a pretins de asemenea că, în cazul în care s-ar constata că acest sistem face obiectul unor măsuri compensatorii, numai remiterile excedentare reale ar trebui utilizate ca bază de calcul al beneficiului, și Comisia ar fi trebuit să examineze dacă a existat în realitate o rambursare excesivă a impunerilor la import în ceea ce privește inputurile consumate în procesul de producție.

(22) DEPB anterior exportului nu este un sistem de remitere/rambursare sau de drawback pentru produsele de înlocuire în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, în ciuda existenței „condiției utilizatorului real". Este vorba în principal de un sistem bazat pe valoare, și nu pe cantitate. Procentajul DEPB, care determină exonerarea de drepturi de import, nu este calculată în funcție de cantitățile fizice specifice ale inputurilor consumate sau care urmează să fie consumate în procesul de producție. În mod concret, inputurile sunt determinate pe baza „Standard Input/Output norms" (SION), care fixează costurile teoretice pe baza valorilor presupuse ale inputurilor care trebuie importate pentru a fabrica un anumit produs. Odată ce procentajul DEPB a fost stabilit pentru un anumit produs finit, inputurile pot fi importate fără plata drepturilor vamale pe baza unei licențe DEPB anterioară exportului. Nu s-a instituit nici un mecanism care să împiedice un producător-exportator să modifice procentajul inputurilor sale efectiv importate, din moment ce i se cere numai să nu depășească plafonul creditului total care îi este acordat.

(23) În afară de aceasta, nu există nici o obligație de a importa efectiv toate inputurile diferite pentru care a fost acordat creditul. Singurele limite referitoare la cantitatea oricărui input specific care poate fi importată în conformitate cu acest sistem sunt valoarea licenței acordate și angajamentul corespunzător de a exporta produsul finit. Prin urmare, nu există nici o cerință ca inputurile importate care sunt substituite să fie egale din punct de vedere cantitativ și să aibă aceeași calitate și aceleași caracteristici ca inputurile de pe piața internă.

(24) O societate care poate să își obțină inputurile la o valoare mai mică sau care își procură anumite inputuri de pe piața internă ar avea posibilitatea să importe inputuri fără plata drepturilor vamale care ar fi putea fi utilizate pentru producția sau vânzarea pe piața internă, întrucât cantitățile efectiv importate nu au nici o legătură cu cele stabilite de SION. Nu a fost identificat nici un element de probă a unui sistem efectiv sau a unei proceduri care să confirme fie care inputuri scutite de drepturi vamale sunt efectiv consumate în procesul de producție a produselor finite exportate sau în ce cantități. În afară de aceasta, s-a constatat că compensația care poate avea loc atunci când mărfurile sunt exportate nu se efectuează pe baza cantităților reale de inputuri importate scutite de drepturi vamale utilizate la prelucrarea produselor exportate, dar mai degrabă pe baza valorilor standard teorice referitoare la inputurile produsului exportat.

(25) Chiar și în cazul în care DEPB anterior exportului ar fi considerat un sistem de remitere a drepturilor, așa cum s-a pretins, Anexa II partea II punctul 5 și Anexa III partea II punctul 3 la regulamentul de bază prevăd că, în cazul în care s-a stabilit că guvernul țării exportatoare nu dispune, în prezent, de un sistem de verificare, trebuie în mod normal ca țara exportatoare să efectueze o examinare ulterioară pe baza inputurilor efective în cauză sau, a tranzacțiilor reale, pentru a stabili dacă a avut loc o plată excesivă. Întrucât, așa cum s-a explicat mai sus, nu există un asemenea sistem de verificare a cantităților reale de inputuri importate, i s-a cerut Guvernului Indiei să recurgă la o examinare. Guvernul Indiei nu a efectuat această examinare. Prin urmare, Comisia nu a verificat dacă a existat în fapt o remitere excesivă a impunerilor la import cu privire la inputurile consumate pentru producția produsului exportat.

(26) În orice caz, remiterea excesivă a drepturilor de import constituie baza de calcul a valorii beneficiului numai în cazul sistemelor veritabile de remitere și a sistemelor drawback pentru produsele de înlocuire. Întrucât s-a stabilit că sistemul DEPB anterior exportului nu este un sistem de remitere sau drawback pentru produsele de înlocuire în sensul Anexei I punctul (i) și al anexelor II și III la regulamentul de bază, beneficiul constă în remiterea totală a drepturilor de import, și nu într-o presupusă remitere excesivă.

(27) Întrucât sistemul DEPB anterior exportului implică renunțarea la venitul public datorat în mod normal, se consideră că acest sistem acordă o subvenție în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din regulamentul de bază. Întrucât în cadrul acestui sistem, beneficiul nu poate fi obținut fără un angajament de export, sistemul depinde, în drept, de rezultatele la export în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază și este, prin urmare, specific.

Calculul valorii subvenției

(28) Beneficiul producătorilor-exportatori a fost calculat în conformitate cu metoda descrisă la considerentul 23 din regulamentul privind dreptul provizoriu, luându-se în considerare, în afară de acesta, și dreptul de înscriere, care a fost invocat de către producătorii-exportatori. Cu toate acestea, aceste sume suplimentare nu au avut nici o influență asupra marjelor de subvenție calculate în mod provizoriu.

(29) Două societăți au beneficiat de acest sistem în cursul perioadei de anchetă și au obținut subvenții de 1,31 % și 6,84 %.

3.2.3. **Sistemul de credite pentru drepturi de import acordate ulterior exportului (DEPB)**

(30) Guvernul Indiei și producătorii-exportatori au adus argumente cu privire la acest sistem care a fost descris la considerentele 37-39 din regulamentul privind dreptul provizoriu.

(31) S-a susținut în special că sistemul DEPB ulterior exportului ar fi un sistem permisibil drawback pentru produsele de înlocuire, întrucât creditele DEPB ulterioare exportului ar fi acordate numai în conformitate cu normele SION notificate. În temeiul părții I din Anexa I la regulamentul de bază, un sistem drawback poate permite utilizarea unei cantități de inputuri pe piața internă egală cu și având aceeași calitate și aceleași caracteristici ca și inputurile importate. S-a susținut, de asemenea, că administrația responsabilă cu accizele ar fi în măsură să controleze care inputuri importate sunt incorporate în produsul exportat. Prin urmare, sistemul DEPB ulterior exportului ar fi un sistem permisibil drawback pentru produsele de înlocuire, în conformitate cu Anexa II la regulamentul de bază.

(32) Trebuie reamintit faptul că, spre deosebire de sistemul DEPB anterior exportului, nu există „condiția utilizatorului real". În cadrul sistemului DEPB ulterior exportului, creditele sunt calculate ca un procent din valoarea produselor finite exportate. Creditele astfel obținute pot fi utilizate pentru a compensa drepturile vamale datorate în mod normal la importurile oricăror mărfuri (cu excepția celor de pe lista negativă de importuri). Nu există nici o restricție privind mărfurile care urmează să fie utilizate la producția produselor exportate. Mărfurile importate pot fi vândute pe piața internă sau pot fi folosite în orice alt fel. În afară de aceasta, licențele și, prin urmare, creditele pot fi transferate în mod liber.

(33) Prin urmare, se poate concluziona că sistemul DEPB ulterior exportului nu este un sistem drawback pentru produsele de înlocuire în sensul Anexei I punctul (i) și al anexelor II și III la regulamentul de bază.

(34) Guvernul indian a susținut de asemenea că sistemul constituie o subvenție la export numai în măsura în care prevede o remitere a impunerilor la import superioare celor percepute în mod efectiv la inputurile importate care sunt utilizate la producția produsului exportat și că Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a determina întinderea acestui excedent.

(35) Această cerere trebuie respinsă din aceleași motive ca și cele prezentate la considerentul 26.

Calculul valorii subvenției

(36) Guvernul indian a susținut că, în cazul vânzării licențelor, Comisia ar fi obligată să determine valoarea reală a beneficiului obținut de către producătorii-exportatori din aceste tranzacții de vânzare, și nu pe baza valorii creditului acordat prin licență.

(37) Așa cum s-a menționat la considerentul 43 din regulamentul privind dreptul provizoriu, această cerere nu poate fi acceptată întrucât beneficiul acordat de Guvernul Indiei producătorului-exportator sub forma renunțării la veniturile nepercepute se reflectă în mod corespunzător în valoarea licenței. Vânzarea unei licențe la un preț diferit (respectiv mai mare sau mai mic) de valoarea acesteia este o tranzacție pur comercială care nu modifică valoarea beneficiului conferit inițial de sistem.

(38) Beneficiul producătorilor-exportatori a fost calculat așa cum s-a prevăzut la considerentele 41-44 din regulamentul privind dreptul provizoriu. În această privință, trebuie remarcat faptul că patru producători-exportatori au depus cereri care au fost acceptate de către Comisie. Prin urmare, au fost luate în considerare costurile suplimentare determinate de obținerea licenței. De asemenea, au fost efectuate corecții ale valorilor creditelor acordate. Aceste corecții au determinat schimbări minore ale marjelor de subvenție.

(39) Patru societăți au beneficiat de acest sistem în cursul perioadei de anchetă și au obținut subvenții între 2,34 % și 17,68 %.

3.2.4. **Sistemul drepturilor preferențiale la importul de bunuri de capital (EPCG)**

(40) Guvernul Indiei a susținut că obiectivul sistemului EPCG, care a fost descris la considerentele 46-50 din regulamentul privind dreptul provizoriu ar fi acela de a permite modernizarea tehnologică a instalațiilor și echipamentului de către întreprinderile din economie și de a menține resursele valutare externe insuficiente ale Indiei. S-a susținut că beneficiul EPCG nu depinde de rezultatele la export, întrucât licențele EPCG sunt disponibile indiferent de rezultatele anterioare la export. În afară de aceasta, un titular de licență EPCG poate oricând să achiziționeze mai degrabă bunuri de capital de pe piața internă decât bunuri de capital importate.

(41) În ceea ce privește această afirmație, trebuie remarcat faptul că, pentru a putea beneficia de regimul EPCG, o societate trebuie să își asume angajamentul de a exporta mărfuri de o anumită valoare într-o anumită perioadă de timp. Prin urmare, acest sistem depinde în drept de rezultatele la export, întrucât nu se poate obține nici un beneficiu în absența unui angajament de a exporta mărfuri. Astfel, se consideră că acesta este specific în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază și, prin urmare, poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

(42) Producătorii-exportatori au susținut că în cadrul sistemului EPCG nu se renunță la venitul public, acesta fiind numai amânat. În cazul în care un importator de bunuri de capital nu își îndeplinește de obligația de export până la sfârșitul perioadei prevăzute de sistem, orice drept distinct este perceput cu dobândă. Prin urmare, întrebarea dacă un importator s-a bucurat de vreo remitere de drepturi și dacă s-a renunțat la venitul public și se acordă astfel un beneficiu apare numai la sfârșitul perioadei prevăzute pentru îndeplinirea obligației de export în cadrul acestui sistem. Prin urmare, este prematur să se analizeze importul de bunuri de capital în cadrul acestui sistem pe parcursul perioadei de anchetă.

(43) În ceea ce privește această cerere, se consideră că, atunci când o societate solicită să beneficieze de acest sistem și, prin urmare, își asumă angajamentul de a exporta mărfuri, trebuie să se presupună că obligația de export urmează să fie îndeplinită și urmează să se obțină, în final, exonerarea de drepturi de import. Într-adevăr, societățile trebuie să se aștepte la faptul că în final nu trebuie să plătească drepturi. Orice altă estimare ar face sistemul să devină lipsit de sens.

(44) În afară de aceasta, ancheta a stabilit cu certitudine faptul că Guvernul Indiei acordă, în fapt, prelungiri ale perioadei referitoare la obligația de export societăților care nu își pot îndeplini obligația de export în cursul perioadei stabilite inițial.

(45) Pentru aceste motive, se consideră că se renunță la venitul public în momentul importului bunurilor de capital și că societatea importatoare obține un beneficiu sub forma valorii totale a drepturilor neplătite.

Calculul valorii subvenției

(46) Beneficiul producătorilor-exportatori a fost calculat în conformitate cu explicațiile de la considerentul 53 din regulamentul privind dreptul provizoriu. În această privință, trebuie menționat faptul că a fost depus un număr de cereri de către toți producătorii-exportatori care au fost acceptate în parte de către Comisie. În special, s-a ținut seama de costurile necesare determinate de solicitarea și obținerea subvenției și pentru care au fost furnizate elemente de probă solide. Aceste costuri erau în principal legate de taxa de înscriere și de garanțiile bancare. Taxa de înscriere este o operațiune efectuată o singură dată, în timp ce garanțiile bancare pot reprezenta o operațiune efectuată o singură dată care acoperă o perioadă de mai mulți ani pentru garanția bancară sau poate fi compusă din mai multe vărsăminte anuale care urmează să fie plătite pe parcursul perioadei de valabilitate a garanției bancare.

(47) Trebuie menționat faptul că una dintre aceste societăți, MTZ Polyesters Ltd, a susținut că metoda aplicată în regulamentul privind dreptul provizoriu nu este adecvată în cazul său specific, întrucât societatea se găsea într-o situație complet diferită în cursul perioadei de anchetă față de celelalte societăți vizate de anchetă. În special s-a susținut că, din cauza unor evenimente neprevăzute, printre care și o catastrofă naturală, și-a început producția comercială abia în octombrie 1998. Acest fapt a determinat un nivel foarte scăzut al vânzărilor pe piața internă și la export în cursul perioadei de anchetă și, prin urmare, o marjă de subvenție ridicată. Prin urmare, societatea a propus și a solicitat să i se aplice o metodă de calcul diferită.

(48) Trebuie menționat faptul că nici o cerere de acest fel nu a fost prezentată Comisiei pe parcursul perioadei de anchetă până la comunicarea concluziilor provizorii. Cu toate acestea, societatea a prezentat împreuna cu cererea elemente de probă detaliate și întemeiate privind debutul producției comerciale și efectul pe care acest debut tardiv l-a avut asupra operațiunilor sale.

(49) După o examinare atentă a acestui caz, Comisia a concluzionat că nu era justificată cererea de adoptare a unei metode diferite de calcul, așa cum a fost propusă de către societate. Cu toate acestea, Comisia a considerat că, având în vedere circumstanțele speciale și excepționale care au afectat această societate, aplicarea aceluiași numitor (adică exporturile reale) acestei societăți ca și cel aplicat celorlalte societăți aflate într-o situație de producție comercială normală, conducea la rezultate atât de disproporționate încât nu ar fi reflectat în mod corespunzător beneficiul obținut de către această societate din subvenția care putea face obiectul unor măsuri compensatorii în cadrul acestui sistem. Prin urmare, Comisia, păstrând aceeași metodă de calcul, a realizat o adaptare a cifrelor de producție și de vânzări la export ale acestei societăți, pe baza datelor verificate privind societățile aflate într-o situație de producție comercială normală, pentru a aloca beneficiul conferit de subvenție în cursul perioadei de anchetă.

(50) Pe scurt, șase societăți au beneficiat de acest sistem în cursul perioadei de anchetă și au obținut subvenții cuprinse între 1,42 % și 8,75 %.

3.3. ZONE LIBERE INDUSTRIALE DE EXPORT/UNITĂȚI AXATE PE EXPORT (EPZ/EOU)

(51) Guvernul Indiei a susținut că nu renunță la nici un venit în cadrul acestui sistem, care a fost descris la considerentele 55-58 din regulamentul privind dreptul provizoriu, întrucât drepturile vamale la bunurile de capital sunt numai suspendate în cursul perioadei în care acestea se află în vamă. Aceasta înseamnă că la importurile de bunuri de capital destinate utilizării în cadrul unităților EPZ/EOU, importatorul nu este obligat să plătească drepturi vamale. Cu toate acestea, atunci când bunurile de capital sunt vândute sau sunt vămuite, dreptul vamal devine plătibil, la o rată proporțională cu valoarea amortizată a bunurilor de capital în momentul vânzării sau al vămuirii.

(52) Această cerere este analoagă celei depuse de către producătorii-exportatori în ceea ce privește sistemul EPCG, respectiv nu se renunță la venitul public, acesta fiind doar amânat. Cu toate acestea, presupunerea că bunurile de capital ar fi importate în regim de scutire de drepturi vamale și apoi ar fi revândute pe piața internă, cu drepturile plătite, ar face ca regimul să devină lipsit de sens. În orice caz, chiar și în cazul în care bunurile de capital urmează să fie revândute la un moment dat în viitor, renunțarea la venit reprezintă o valoare proporțională cu amortizarea acumulată. Vânzarea acestor bunuri de capital și momentul acesteia reprezintă decizii pur comerciale adoptate de către societate.

(53) Pentru aceste motive se consideră că se renunță la venitul public în momentul importului de bunuri de capital și societatea importatoare primește un beneficiu sub forma valorii totale a drepturilor neplătite.

(54) Producătorul-exportator a făcut o afirmație similară și, în afară de aceasta, a prezentat argumente privind importurile de inputuri pentru produsele exportate. Întrucât sistemul EPZ/EOU a fost folosit exclusiv pentru importul de bunuri de capital, aceste argumente suplimentare nu au fost luate în considerare.

(55) Subvenția este condiționată în drept de rezultatele la export în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul de bază, întrucât aceasta nu poate fi obținută fără acceptarea de către societate a unui angajament de export și, prin urmare, se consideră ca fiind specifică.

Calculul valorii subvenției

(56) Beneficiul producătorului-exportator a fost calculat așa cum s-a explicat la considerentele 63-65 din regulamentul privind dreptul provizoriu. O societate a obținut beneficii în cadrul acestui sistem, în proporție de 0,7 %.

3.3.1. **Sistemul de scutire de impozitul pe profit**

(57) Așa cum s-a menționat deja în regulamentul privind dreptul provizoriu, nici un producător-exportator nu a utilizat acest sistem. Prin urmare, nu au fost instituite măsuri și nu este necesară nici o concluzie definitivă în contextul anchetei.

3.3. SISTEMELE REGIONALE

3.4.1. **Taxa la vânzare**

(58) Producătorii-exportatori au susținut că beneficiul conferit de regimul de scutire de taxa la vânzare din statele Gujarat și Maharashtra și de sistemul de stimulente fiscale în materie comercială din statul Uttar Pradesh este conferit celui care achiziționează mărfurile și nu vânzătorului.

(59) Taxa la vânzare sau pe tranzacții în aceste state este o taxă percepută la vânzările mărfurilor și adăugată la prețurile de vânzare pe factură. Prin urmare, vânzătorul acționează în calitate de perceptor. Sistemul de taxă la vânzare/pe tranzacții diferă de sistemele TVA prin faptul că taxa la vânzare/pe tranzacții plătită nu poate fi compensată cu taxa percepută la vânzare/pe tranzacții.

(60) S-a pretins că scutirile de taxa la vânzare sau pe tranzacții au fost folosite de către societăți exclusiv pentru tranzacții de vânzare, și nu pentru achiziții substanțiale de mărfuri.

(61) În cursul vizitei de verificare, Comisia nu a găsit dovezi care să demonstreze contrariul. S-a stabilit, de asemenea, că toți furnizorii principali de inputuri pentru producătorii-exportatori sunt situați în afara statelor în cauză. Prin urmare, taxa la vânzare a fost plătibilă la achizițiile de mărfuri de către producătorii-exportatori.

(62) Prin urmare, se poate concluziona că scutirile de taxa la vânzare acordate de către statele Gujarat și Maharashtra și sistemul de stimulente fiscale în materie comercială acordat de către statul Uttar Pradesh nu au conferit nici un beneficiu producătorului-exportator.

(63) Nu se instituie măsuri și, prin urmare, nu sunt necesare concluzii definitive privind aceste sisteme. În sfârșit, trebuie menționat faptul că aceste concluzii nu aduc atingere concluziilor cu privire la utilizarea acestor sisteme pentru operațiuni de achiziționare.

3.4.2. **Sistemele regionale - scutirea de taxa pe electricitate**

(64) Guvernul Indiei și un producător-exportator, MTZ Polyesters Ltd, au afirmat că acest sistem, care a fost descris la considerentele 80 și 81 din regulamentul privind dreptul provizoriu, nu ar fi specific, întrucât ar fi accesibil tuturor noilor entități din Gujarat, indiferent de locul unde sunt amplasate.

(65) Comisia a analizat elementele de probă prezentate pentru susținerea acestei cereri. După o examinare atentă, se poate concluziona că, deși se pare că au fost utilizate unele formulări neclare în legislația aplicabilă, în special în contextul definirii „întreprinderilor de servicii" și al stabilirii ratelor diferențiale ale drepturilor, acest sistem este într-adevăr accesibil tuturor întreprinderilor industriale noi din stat în condiții egale și pe parcursul unei perioade de cinci ani.

(66) Articolul 3 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază prevede că atunci când autoritatea care acordă subvenția sau legislația în conformitate cu care funcționează autoritatea stabilește criterii sau condiții obiective care reglementează eligibilitatea pentru și valoarea unei subvenții, nu există specificitate, cu condiția ca eligibilitatea să fie automată și asemenea criterii și condiții să fie respectate cu strictețe. Aceste criterii și condiții obiective trebuie, printre altele, să aibă aplicare orizontală și să nu favorizeze anumite entități în raport cu altele.

(67) Ținând seama de observațiile primite și de elementele de probă verificate în cadrul prezentei anchete, se consideră că regimul îndeplinește criteriile din articolul 3 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază, în măsura în care are o aplicare orizontală, întrucât este deschis tuturor entităților din întregul stat și se bazează pe criterii obiective, respectiv crearea unor noi întreprinderi industriale.

(68) Prin urmare, s-a concluzionat că acest sistem nu este specific și, prin urmare, nu poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

3.4.3. **Regimurile regionale – rambursare a unei taxe locale**

(69) În ceea ce privește rambursarea unei taxe locale care a fost descrisă la considerentele 88 și 89 din regulamentul privind dreptul provizoriu, Guvernul Indiei a afirmat că taxa este o taxă indirectă, percepută de către autoritățile locale din India asupra mărfurilor care intră pe teritoriul unui oraș sau district. S-a susținut că „Orientările privind consumul de inputuri în procesul de producție" din anexa II la ASMC ar autoriza sisteme de rambursare a taxelor indirecte în cascadă percepute într-o etapă anterioară la importurile consumate pentru producția produselor exportate. Prin urmare, acest sistem nu ar putea face obiectul unor măsuri compensatorii.

(70) Acest argument a trebuit să fie respins, întrucât sistemul de rambursare a unei taxe locale nu are nici un fel de legătură cu producția destinată exportului.

(71) Nu a fost prezentată nici o reclamație întemeiată cu privire la specificitatea acestui sistem. Prin urmare, se confirmă faptul că acest sistem este specific, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (c) din regulamentul de bază, întrucât este, în mod explicit, limitat la anumite entități, care sunt amplasate în zonele desemnate, aflate sub jurisdicția autorității care o acordă.

(72) Un producător-exportator, Garware Polyester Ltd, a susținut ca nu a obținut nici un beneficiu din acest sistem în cursul perioadei de anchetă, întrucât autoritățile statului Maharashtra nu și-au îndeplinit încă obligația de rambursare.

(73) Acest argument trebuie respins, întrucât beneficiul obținut este reprezentat de dreptul dobândit de către societate în raport cu statul Maharashtra, față de care are obligații juridice.

(74) Guvernul Indiei, susținut de către producătorii-exportatori, și-a reiterat cererea generală de aplicare a categoriei verzi și a susținut că Comisia, în special în cazul țărilor în curs de dezvoltare, ar fi obligată să stabilească dacă aceste regiuni defavorizate nu sunt eligibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din regulamentul de bază, în loc să procedeze la o determinare pe baza informațiilor disponibile.

(75) În această privință, trebuie menționat faptul că, în ceea ce privește acest sistem, care a fost folosit numai de către o societate situată în zona Aurangabat a statului Maharashtra, nu a fost prezentat nici un element de probă, în termenele aplicabile acestei proceduri, de către Guvernul Indiei sau de către vreo altă parte, în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din regulamentul de bază. Anumite elemente de probă, care s-au limitat la date din 1981/1982, au fost prezentate cu mult după îndeplinirea termenului. În aceste circumstanțe, Comisia nu are nici obligația și nici nu este în măsură să stabilească dacă criteriile necesare pentru o determinare în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din regulamentul de bază, inclusiv, printre altele, cele legate de evaluarea dezvoltării economice pe baza elementelor de probă statistice, sunt îndeplinite în cazul acestui sistem.

(76) În aceste circumstanțe, Comisia este obligată să confirme concluziile expuse la considerentul 93 din regulamentul privind dreptul provizoriu. Prin urmare, s-a concluzionat, cu titlu definitiv, că acest sistem poate face obiectul unor măsuri compensatorii.

Calculul valorii subvenției

(77) Beneficiul producătorului-exportator a fost calculat așa cum s-a explicat la considerentul 94 din regulamentul privind dreptul provizoriu. Cu toate acestea, societatea a furnizat elemente de probă în conformitate cu care nu era îndreptățită la rambursarea întregii valori a taxei, ceea ce a determinat, prin urmare, o marjă scăzută de subvenție.

(78) O societate a beneficiat de acest sistem în cursul perioadei de anchetă și a obținut subvenții de 1,08 %.

3.4.4. **Stimulentele de capital**

(79) Guvernul Indiei și producătorii-exportatori au prezentat argumente privind acest sistem, care este descris la considerentele 96 și 97 din regulamentul provizoriu. Aceste argumente nu trebuie luate în considerare, având în vedere faptul că beneficiile obținute în cadrul acestuia nu au fost incluse în valoarea dreptului stabilit cu titlu provizoriu pentru motivele menționate la considerentul 24 din regulamentul privind dreptul provizoriu. Prin urmare, nu se instituie măsuri cu privire la beneficiile obținute în cadrul acestui sistem și, în consecință, nu sunt necesare concluzii definitive.

Valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii

(80) Valoarea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, exprimată *ad valorem*, pentru fiecare exportator care a făcut obiectul anchetei, este următoarea:

(în %)

	PBS	DEPB		EPCGS	EPZ/EOU	Sisteme de stat				TOTAL
		Anterior exportului	După export			Taxa la vânzare	Stimulente de capital	Restituirea unei taxe locale	Rambursări ale taxei pe electritate	
Ester Industries Ltd		6,84	2,34	2,87						12,0
Flex Industries Ltd			10,44	2,13						12,5
Garware Polyester Ltd		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd & Jindal Polyester Ltd			4,82	1,52	0,70					7,0
MTZ Polyester Ltd				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd			17,68	1,42						19,1

4. **PREJUDICIUL**

4.1. DEFINIȚIA INDUSTRIEI COMUNITARE

(81) Considerentul 106 din regulamentul privind dreptul provizoriu precizează că cei patru producători care au depus reclamația îndeplinesc cerințele din articolul 10 alineatul (8) din regulamentul de bază, întrucât aceștia reprezintă mai mult de 80 % din producția comunitară totală a produsului în cauză și, prin urmare, se consideră că aceștia constituie industria comunitară în sensul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul menționat.

(82) Producătorii-exportatori indieni au susținut că procedura nu ar fi trebuit să fie deschisă niciodată, întrucât reclamația nu a inclus suficiente elemente pentru a dovedi ca erau îndeplinite cerințele din articolul 10 alineatul (8). Aceștia au susținut că faptul că producția captivă de benzi de PET nu era luată în considerare în reclamație înseamnă că Comisia nu putea să estimeze producția totală de benzi de PET în Comunitate pe baza reclamației. Această afirmație a fost considerată ca fiind nefondată, întrucât producția captivă de benzi de PET produse nu a intrat niciodată pe piața deschisă comunitară ca benzi de PET, ci ca un produs care a suferit transformări ulterioare în aval. În orice caz, nivelul producției care nu este captivă a producătorilor care au depus reclamația a fost mai mult decât suficient pentru a stabili reprezentativitatea acestora.

(83) Prin urmare, se confirmă concluziile stabilite la considerentele 105 și 106 din regulamentul privind dreptul provizoriu.

4.2. CONSUMUL COMUNITAR, VOLUMUL IMPORTURILOR ȘI COTA DE PIAȚĂ

(84) Concluziile stabilite de către Comisie într-o etapă provizorie, în special existența unor creșteri semnificative ale exporturilor indiene totale ale produsului în cauză și o creștere substanțială a cotei lor pe piața comunitară, au fost confirmate.

(85) Prin urmare, se confirmă concluziile stabilite la considerentele 107-110 din regulamentul privind dreptul provizoriu.

4.3. PREȚURILE IMPORTURILOR CARE FAC OBIECTUL SUBVENȚIILOR

(86) Producătorii-exportatori indieni au susținut că comparația prețurilor din regulamentul privind dreptul provizoriu conduce la rezultate inechitabile pentru aceștia, întrucât nu ia în considerare diferența de preț între tipul standard și tipurile speciale de benzi PET. Aceștia au susținut că exporturile indiene sunt reprezentate în principal de tipul standard de benzi PET, în timp ce o parte importantă de benzi PET produse de către industria comunitară este reprezentată de tipul special. Acest argument a trebuit respins, întrucât aspectele privind tipul standard și special de benzi PET au fost luate în considerare la gruparea produselor folosite pentru comparația prețurilor.

(87) Producătorii-exportatori indieni au susținut, de asemenea, că excluderea anumitor părți din structura grupelor de produse, astfel cum au fost definite în chestionar, a condus la marje de subcotare mai ridicate pentru ei. Ei au obiectat față de simplificarea grupării pe tipuri de produse după comunicarea concluziilor provizorii, susținând că simplificarea a condus la o comparație incorectă pentru tipurile de benzi de PET de calitate diferită. Aceștia au susținut, de asemenea, că produsul indian tinde să aibă o contracție mai mare din punct de vedere al proprietăților termice, o lățime mai mică și o opacitate mai mare în comparație cu produsul comunitar și, prin urmare, produsul indian este de calitate inferioară și mai ieftin.

(88) Pe baza informațiilor primite în cursul anchetei, în etapa provizorie Comisia a decis să simplifice gruparea pe tipuri a diferitelor benzi de PET în comparație cu ceea ce a fost prevăzut în chestionarele trimise părților în cauză. Prin urmare, lățimea, proprietățile termice și distincția dintre benzile transparente și benzile opace nu au fost luate în considerare. În această privință trebuie să se menționeze faptul că, la fel ca în toate anchetele, având în vedere, în special, etapa de colectare a informațiilor, gruparea pe tipuri de produse stabilită în chestionar în acest caz a fost indicativă și deschisă modificărilor. Prezenta anchetă a arătat că o diferențiere a grupării produselor în funcție de lățimea benzii de PET ar fi multiplicat, în mod semnificativ, numărul tipurilor de produse care urmează să fie comparate fără un impact clar asupra comparației prețurilor. În afară de aceasta, includerea proprietăților termice și distincția dintre benzile opace și cele transparente nu au fost posibile, întrucât în ceea ce privește opacitatea s-a constatat că nu există o definiție clară pentru această caracteristică și pentru proprietățile termice definiția dată în chestionare nu a fost urmată în mod sistematic de către părțile în cauză. Aceasta a condus la o situație în care atât producătorii comunitari, cât și producătorii-exportatori indieni au folosit definiții diferite și imposibil de comparat.

(89) Afirmația sus-menționată a societăților producătoare indiene nu a fost luată în considerare, nu numai din cauza faptului că simplificarea grupării produselor a fost inevitabilă pentru a garanta un exercițiu flexibil de subcotare cu comparații reprezentative ale grupelor de produse declarate de către ambele părți în cauză (într-adevăr, aproximativ 400 de coduri de grupe de produse ale industriei comunitare au fost comparate cu aproximativ 160 de coduri NCP ale producătorilor-exportatori indieni), dar, de asemenea, deoarece determinarea subcotării într-o formă simplificată reflectă suficient diferențele în ceea ce privește caracteristicile fizice între tipurile produse de către producătorii-exportatori indieni și de către industria comunitară.

(90) Toți producătorii-exportatori indieni au cerut, de asemenea, o ajustare în ceea ce privește nivelul comercial. Aceștia au susținut că, în timp ce ei vând o proporție importantă de benzi de PET importatorilor din Comunitate, industria comunitară vinde în principal direct transformatorilor de benzi. Prin urmare, aceștia au pretins că comparația în sensul subcotării ar trebui să vizeze prețurile de revânzare aplicate de către importatori transformatorilor și prețurile oferite de către industria comunitară. Aceștia au susținut că marja pe care un importator o obține din vânzările sale către transformatori este de aproximativ 25 %, ceea ce reprezintă ajustarea solicitată a nivelului comercial.

(91) În această privință trebuie remarcat faptul că, în chestionar, Comisia a definit nivelurile comerciale ca fiind (1) distribuitori, (2) transformatori, (3) producători ai echipamentului de bază, (4) utilizatori finali și (5) alții. Producătorii-exportatori indieni au declarat în răspunsurile lor la chestionar că o proporție importantă a vânzărilor lor de benzi de PET în Europa se face către grupul numărul cinci, respectiv „alții", fără o altă clarificare. După comunicarea concluziilor provizorii, producătorii-exportatori indieni au confirmat că vânzările lor către importatorii declarați la grupul „alții" ar trebui considerate vânzări către distribuitori. Cu toate acestea, ancheta a arătat că unii dintre acești distribuitori transformă, de asemenea, produsul în cauză, ceea ce indică faptul că clarificările prezentate de către producătorii-exportatori indieni cu privire la nivelul comercial sunt inexacte. În afară de aceasta, ancheta nu a confirmat diferența de preț de 25 % între cele două niveluri comerciale. În fapt, în ceea ce privește vânzările industriei comunitare, prețul mediu de vânzare către distribuitori este mai mare decât prețul practicat față de transformatori. În situația producătorilor-exportatori indieni, aceasta ar însemna că orice ajustare care urmează să fie făcută ar mări efectiv ratele de subcotare stabilite. Faptul că prețurile de vânzare către distribuitori sunt mai mari decât acelea către transformatori în cazul industriei comunitare se explică prin aceea că transformatorii cumpără cantități mai mari și, prin urmare, primesc o reducere în ceea ce privește cantitatea. În cazul producătorilor-exportatori indieni, cinci societăți din șase au vândut la prețuri mai mari transformatorilor decât distribuitorilor, conform datelor prezentate de ei. Cu toate acestea, o societate a vândut la prețuri evident mai mari distribuitorilor și diferența de preț dintre cele două niveluri comerciale pentru restul societăților a fost cu mult sub 25 %.

(92) Ancheta a arătat, de asemenea, că cele două niveluri comerciale principale nu sunt în mod clar separate din cauza faptului că unele societăți importante acționează atât în calitate de distribuitor, cât și de transformator. S-a observat în continuare că nu există o diferență clară de preț între cele două niveluri, întrucât cantitatea comandată pare să fie un factor de preț mai important decât nivelul comercial. În cele din urmă și contrar afirmației avansate de către producătorii-exportatorii indieni, ancheta a arătat că industria comunitară vinde, de asemenea, produsul în cauză distribuitorilor, precum și transformatorilor. Prin urmare, s-a concluzionat că nu există motive pentru a acorda producătorilor-exportatori indieni o ajustare legată de nivelul comercial.

(93) Unul din producătorii-exportatori indieni, MTZ, a cerut, de asemenea, o ajustare pentru diferența de calitate. Acesta a afirmat că a inclus benzi de calitate inferioară în lista tranzacțiilor utilizată pentru calculele subcotării și că, pentru tipurile de benzi de calitate inferioară, ar trebui să i se acorde o ajustare sub forma unei creșteri a prețului vânzărilor cu 100 %. În această privință trebuie menționat că răspunsul MTZ la chestionar specifică faptul că societatea produce trei calități de benzi: calitatea A, calitatea B și calitate inferioară. Cu toate acestea, în lista tranzacțiilor nu s-a făcut nici o referire la diferitele calități. După comunicarea măsurilor provizorii, MTZ a furnizat informații suplimentare despre modul de identificare a produselor inferioare în lista tranzacțiilor. Ca urmare a acestor informații, Comisia a comparat prețurile tipurilor de produse în legătură cu care s-a susținut că erau de calitate inferioară cu restul tipurilor de produse și a concluzionat că nu există diferență de preț între cele două grupe de tipuri. Prin urmare, cererea MTZ de ajustare în funcție de calitate nu a putut să fie acceptată.

(94) În cele din urmă, producătorii-exportatori indieni au susținut că Comisia ar fi trebuit să compenseze marja negativă a subcotării prețurilor cu cele pozitive la calculele subcotării. Întrucât acest lucru nu a fost făcut, aceștia au afirmat că a fost determinată o marjă mai ridicată de eliminare a prejudiciului. Trebuie menționat faptul că în metoda descrisă la considerentele 112-114 din regulamentul privind dreptul provizoriu pentru calculul marjelor de subcotare a prețului, prețurile de vânzare nete medii ponderate ale importurilor care fac obiectul subvențiilor au fost comparate, pe o bază model cu model, cu prețurile de vânzare nete medii ponderate ale industriei comunitare pe piața comunitară. Prin urmare, această metodă a permis să fie luată în considerare, pentru fiecare model, suma cu care prețul producătorilor-exportatori într-o tranzacție de export a depășit prețul mediu ponderat al industriei comunitare. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(95) Din cele menționate mai sus rezultă că concluzia provizorie stabilită la considerentul 114 din regulamentul privind dreptul provizoriu, în conformitate cu care subcotarea se situează între 28,2 % și 50,5 %, se confirmă.

4.4. SITUAȚIA INDUSTRIEI COMUNITARE

(96) Guvernul Indiei a susținut, în mod general, că pe baza răspunsurilor neconfidențiale ale reclamanților, industria comunitară nu suferă nici un prejudiciu. În această privință, așa cum s-a precizat la considerentele 115-125 din regulamentul privind dreptul provizoriu, ancheta a arătat că tendințele generale ale industriei comunitare sunt negative, în special în ceea ce privește cota de piață și prețurile, precum și rentabilitatea, ceea ce indică în mod clar un prejudiciu important. Această tendință este confirmată suficient în răspunsurile neconfidențiale ale industriei comunitare.

(97) Producătorii-exportatori indieni au susținut că alegerea lui 1995 ca an de debut pentru colectarea datelor pentru anchetă a denaturat analiza în favoarea găsirii unui prejudiciu cauzat industriei comunitare. Aceștia au susținut că, întrucât 1995 a fost un an deosebit de bun datorită cererii foarte mari, este normal ca indicatorii de prejudiciu să aibă o tendință negativă după aceea. Producătorii-exportatori indieni susțin că stabilirea lui 1993 ca an de debut ar fi oferit o imagine mai fidelă în ceea ce privește evoluția factorilor de prejudiciu. Cu toate acestea, scopul anchetei este de a evalua efectul importurilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii asupra situației economice a industriei comunitare pe parcursul perioadei de anchetă. Pentru a face o asemenea analiză, se stabilesc tendințele pentru o serie de indicatori, pe baza informațiilor referitoare la un număr de ani (de obicei trei) anteriori perioadei de anchetă. Prin urmare, scopul acestei analize nu este de a compara anul de debut cu perioada de anchetă, ci mai degrabă de a evalua evoluțiile anuale ale acestor indicatori pe parcursul întregii perioade examinate. În orice caz, trebuie menționat că, în momentul în care s-a adoptat decizia cu privire la perioada examinată nu a existat nici o informație disponibilă privind posibilitatea ca indicatorii de prejudiciu să fi sugerat o evoluție diferită în cazul alegerii unui an anterior. În cele din urmă, trebuie menționat că alegerea unui an anterior nu ar fi fost favorabilă societăților exportatoare indiene, întrucât a existat o creștere puternică a cotei lor de piață în perioada care a precedat perioada de anchetă.

(98) Prin urmare, se confirmă concluziile stabilite la considerentele 115-125 din regulamentul privind dreptul provizoriu.

4.5. CONCLUZIA PRIVIND PREJUDICIUL

(99) Având în vedere considerațiile de mai sus, se confirmă că industria comunitară a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 8 alineatul (1) din regulamentul de bază.

5. CAUZALITATEA

5.1. EFECTUL IMPORTURILOR CARE FAC OBIECTUL SUBVENȚIILOR

(100) Producătorii-exportatori indieni și Guvernul Indiei au susținut că nu a existat nici o corelație evidentă între exporturile indiene care fac obiectul subvențiilor și prejudiciul suferit de către industria comunitară. Aceștia au susținut că a existat la nivel global o evoluție negativă a prețurilor pentru benzile de PET cauzată de un surplus privind acest produs la nivel mondial, asociată cu o scădere a prețurilor principalelor materii prime. Producătorii-exportatori indieni au susținut, în continuare, că prețurile benzilor de PET în Comunitate au urmat chiar tendința mondială negativă a prețului și faptul că prețul mediu al producătorilor comunitari s-a diminuat în 1996, atunci când cota de piață a producătorilor-exportatori indieni a scăzut, ar susține această afirmație. Cu toate acestea, trebuie reamintit faptul că India este una dintre țările cu o contribuție majoră la surplusul mondial pe piața benzilor de PET și că, în conformitate cu cifrele Eurostat, India și-a diminuat prețurile pe piața europeană încă din 1996, în timp ce alte țări mari exportatoare precum Statele Unite, Japonia și Coreea de Sud și-au mărit prețurile. Faptul că aceștia au

pierdut din cota de piață în 1996 nu înseamnă că nu au cauzat prejudicii industriei comunitare printr-o presiune crescută asupra prețurilor, care a avut ca rezultat o scădere cu 3 % a prețului mediu al industriei comunitare. În cele din urmă, trebuie reamintit faptul că analiza prejudiciului se face pe baza perioadei de anchetă și că anii anteriori sunt utilizați în special pentru stabilirea tendinței.

Prin urmare, argumentele avansate de către producătorii-exportatori indieni și de Guvernul Indiei trebuie să fie respinse.

5.2. EFECTUL ALTOR FACTORI

(101) Concluziile stabilite la considerentele 134-144 din regulamentul privind dreptul provizoriu se confirmă, cu următoarele completări.

5.2.1. **Importurile din alte țări terțe**

(102) Producătorii-exportatori indieni și Guvernul Indiei și au reiterat argumentul privind aspectul discriminatoriu al anchetării în exclusivitate a importurilor din India în timp ce volumele importurilor din Coreea de Sud au crescut și prețurile medii coreene au scăzut în cursul perioadei examinate. Producătorii-exportatori indieni au susținut că este probabil ca sporirea volumului importurilor din Coreea de Sud să fie mai mare decât a fost în mod oficial raportată de către Eurostat, întrucât este probabil ca importatorii de benzi de PET din Coreea să realizeze ocazional vămuirea sub codul NC 3920 69 00 (alți poliesteri), așa cum au procedat în cazul benzilor de PET de origine indiană.

(103) Comisia își menține argumentele prezentate în regulamentul privind dreptul provizoriu, și anume că creșterea absolută și relativă a cotei de piață a Coreei de Sud a fost mai mică decât aceea a Indiei și că prețurile benzilor de PET din Coreea de Sud s-au menținut, în mod sistematic, la un nivel mai ridicat decât prețurile indiene. În afară de aceasta, producătorii-exportatori coreeni nu și-au redus prețurile decât cu un an mai târziu decât cei indieni. În ceea ce privește importurile sub codul NC care vizează alți poliesteri, Comisia nu a primit nici un element de probă care să sugereze că benzile de PET din Coreea de Sud ar fi putut fi vămuite sub acest cod.

(104) În final și cel mai important, trebuie observat faptul că Comisia nu a identificat nici un motiv pentru a deschide o anchetă în ceea ce privește Coreea de Sud, întrucât nu i-a fost prezentat nici un element al practicilor comerciale neloiale sub forma dumpingului sau a exporturilor care fac obiectul unor subvenții ale producătorilor-exportatori coreeni.

(105) Pe baza celor menționate anterior, întrucât situația privind importurile originare din India și Coreea de Sud este diferită, nu poate fi vorba de discriminare.

5.2.2. **Fluctuația prețului materiilor prime**

(106) Producătorii-exportatori indieni au susținut că, pe baza răspunsurilor neconfidențiale la chestionar ale industriei comunitare, se poate concluziona că scăderea medie a prețurilor materiilor prime în cursul perioadei examinate a fost mai degrabă de o treime decât de 17 %, cum s-a prevăzut în regulamentul privind dreptul provizoriu. Aceștia au susținut că acest lucru este confirmat, după părerea lor, de informațiile accesibile publicului asupra evoluției prețului materiilor prime. Aceștia au reiterat argumentul anterior în conformitate cu care o scădere de o treime a prețului materiilor prime permite industriei comunitare să își reducă prețurile fără o scădere corespunzătoare a rentabilității și că, prin urmare, importurile din India nu au declanșat reducerile de preț ale industriei comunitare.

(107) Trebuie menționat că, pe baza răspunsurilor confidențiale la chestionar, Comisia a examinat evoluția prețurilor tuturor materiilor prime ale benzilor PET, după cum s-a precizat la considerentul 140 din regulamentul privind dreptul provizoriu, ajungând la o scădere de 17 %. În afară de aceasta, este adevărat că răspunsurile neconfidențiale la chestionar ale industriei comunitare s-au concentrat asupra evoluției prețului tereftalatului de dimetil sau acidului tereftalic. Întrucât prețul acestor materii prime s-a diminuat mai mult decât prețul altor materii prime, o scădere de 17 % din costul total al materiilor prime este compatibilă cu o scădere mai mare a costurilor tereftalatului de dimetil și ale acidului tereftalic. Prin urmare, concluziile considerentului 140 din regulamentul privind dreptul provizoriu sunt compatibile cu răspunsurile la chestionar primite din partea industriei comunitare și sunt, în consecință, confirmate.

5.2.3. **Dificultățile generale în sectorului poliesterului**

(108) Producătorii-exportatori indieni au susținut că scăderea prețurilor benzilor de polipropilenă orientată biaxial (BOPP) ar avea un efect direct asupra prețurilor benzilor de PET în sectorul ambalajelor întrucât produsele sunt substituibile din punctul de vedere al utilizatorului de benzi de PET. Prin urmare, aceștia au susținut că prețurile ar fi scăzut oricum, indiferent dacă importurile de benzi de PET în Comunitate au crescut sau nu.

(109) Comisia a trebuit să respingă acest argument, întrucât nu a fost înaintat nici un element de probă care să susțină afirmația.

5.3. CONCLUZII PRIVIND CAUZALITATEA

(110) Având în vedere cele menționate mai sus, se confirmă concluzia din considerentul 145 din regulamentul privind dreptul provizoriu.

6. INTERESUL COMUNITĂȚII

6.1. REMARCA PRELIMINARĂ

(111) Nu au fost prezentate noi fapte sau argumente de către vreuna dintre părți în ceea ce privește interesul industriei comunitare, al altor producători comunitari sau importatori de benzi de PET.

Prin urmare, se confirmă concluziile regulamentului privind dreptul provizoriu, în special concluziile în conformitate cu care impactul măsurilor asupra acestor grupe ar putea fi ori benefic (industria comunitară și alți producători comunitari care nu sunt captivi), ori neutru (producătorii captivi), ori cel mult lejer negativ (importatorii).

6.2. INTERESUL UTILIZATORILOR PRODUSULUI ÎN CAUZĂ

(112) Așa cum s-a menționat la considerentul 2, Comisia a primit comentarii de la doi utilizatori ai produsului în cauză, după ce comunicarea concluziei a condus la măsuri provizorii. În observațiile utilizatorilor s-a susținut că, contrar concluziilor provizorii, benzile de PET reprezintă pentru ei un important factor de cost al materiilor prime și că fabricarea produselor în aval pe baza benzilor de PET reprezintă o proporție importantă din producția lor totală. În continuare, aceștia au susținut că creșterile de preț ale industriei comunitare ar crea dificultăți pentru aceștia în ceea ce privește posibilitatea de a concura, pe piața din aval, cu importurile din Coreea de Sud, Republica Populară Chineză și SUA. S-a susținut în continuare că au existat ocazii în care industria comunitară a refuzat să livreze anumite cantități de benzi de PET, ceea ce indică existența unei lipse de capacitate. S-a susținut, de asemenea, că industria comunitară a refuzat să realizeze o bandă nonstandard pentru necesitățile specifice ale unuia dintre utilizatori, în timp ce un producător indian a fost de acord să realizeze produsul. Prin urmare, ei pretind că este în interesul utilizatorilor să mențină o sursă alternativă de benzi de PET originare din India.

(113) Comisia își menține argumentele și concluziile prezentate la considerentul 153 din regulamentul privind dreptul provizoriu în ceea ce privește proporția totală a benzilor de PET în costurile de producție totale ale utilizatorilor și proporția totală a produselor realizate în aval pe bază de benzi de PET în producția totală a utilizatorilor. Întrucât analiza în cauză reflectă o situație globală, pot exista cazuri individuale în care benzile de PET să fie o materie primă vitală pentru un utilizator. Cu toate acestea, acest lucru nu modifică rezultatele medii globale ale anchetei. În afară de aceasta, ancheta a arătat că, chiar pentru anumiți utilizatori în cazul cărora benzile de PET reprezintă un important factor de cost, importurile de benzi de PET originare din India reprezintă o proporție minoră din totalul achizițiilor acestora de benzi de PET. În afară de aceasta, temerile utilizatorilor privind dispariția unei surse alternative de importuri în cazul unei capacități insuficiente sau a necesității de a crea un nou tip de benzi sunt nefondate, întrucât drepturile compensatorii nu îi exclud pe producătorii-exportatori indieni de pe piața comunitară. Aceste drepturi remediază doar efectele unor subvenții ilegale, prejudiciabile.

6.3. CONCLUZIA PRIVIND INTERESUL COMUNITĂȚII

(114) După examinarea diferitelor interese implicate și a tuturor aspectelor menționate mai sus, Comisia poate confirma că nu există motive imperioase pentru a nu se institui în ceea ce privește importurile în cauză.

7. DREPTUL DEFINITIV

(115) Pe baza concluziilor privind subvențiile, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Comunității, Comisia consideră necesară adoptarea măsurilor compensatorii definitive.

7.1. NIVELUL DE ELIMINARE A PREJUDICIULUI

(116) Industria comunitară a sugerat că era necesar să se utilizeze o marjă minimă de profit mai mare de 6 % (stabilită de către Comisie la considerentul 156 din regulamentul privind dreptul provizoriu). Cu toate acestea, nu este important să se definească un procentaj definitiv în acest caz, întrucât, chiar în cazul cifrei mai mici utilizate de către Comisie, marja prejudiciului este mai mare decât cea a subvenției. Producătorii-exportatori indieni au solicitat ajustări în ceea ce privește nivelul comercial și au sugerat o corecție referitoare la metoda de calcul al marjelor de subcotare necesare pentru a determina nivelul de eliminare a prejudiciului. În afară de aceasta, MTZ a solicitat o ajustare din punct de vedere al diferențelor de calitate. Așa cum s-a arătat la considerentele 92 și 93, a trebuit ca aceste cereri să fie respinse.

7.2. FORMA ȘI NIVELUL DREPTULUI

(117) Modificările în ceea ce privește determinarea provizorie a valorii subvențiilor care fac obiectul măsurilor compensatorii au fost efectuate, după caz. Prin urmare, nivelul dreptului compensatoriu definitiv este mai mic decât nivelul dreptului provizoriu pentru toți producătorii-exportatori indieni care au cooperat.

(118) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, nivelul dreptului compensatoriu trebuie să corespundă marjei de subvenție, cu excepția cazului în care marja prejudiciului este mai mică. Prin urmare, se aplică următoarele niveluri ale drepturilor pentru producătorii care au cooperat:

Ester Industries Ltd	12,0 %
Flex Industries Ltd	12,5 %
Garware Polyester Ltd	3,8 %
India Polyfilms Ltd	7,0 %
Jindal Polyester Ltd	7,0 %
MTZ Polyesters Ltd	8,7 %
Polyplex Corporation Ltd	19,1 %

(119) Având în vedere nivelul ridicat de cooperare, care a acoperit peste 80 % din importurile în Comunitate ale produsului în cauză originar din India, s-a considerat oportun să se stabilească nivelul dreptului pentru societățile care nu au cooperat la cel mai ridicat nivel stabilit pentru societățile care au cooperat, adică 19,1 %. Acest nivel garantează faptul că lipsa de cooperare nu este recompensată și că evaziunea fiscală este redusă la minimum.

(120) Considerentele 159 și 160 din regulamentul privind dreptul provizoriu se confirmă.

8. **PERCEPEREA DREPTULUI PROVIZORIU**

(121) Având în vedere mărimea subvențiilor care fac obiectul unor măsuri compensatorii constatate pentru producătorii-exportatori și importanța prejudiciului cauzat industriei comunitare, se consideră necesar ca sumele depuse cu titlu de drept compensatoriu provizoriu instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1810/1999, să fie percepute cu titlu definitiv la nivelul drepturilor definitiv instituite.

9. **PROPUNERI DE ANGAJAMENTE**

(122) În cele din urmă, trebuie menționat faptul că serviciile Comisiei au primit, de asemenea, propuneri de angajamente în materie de preț de la cinci societăți exportatoare indiene. Serviciile Comisiei au studiat propunerile menționate și au concluzionat că acestea nu pot fi monitorizate sau gestionate în mod satisfăcător din cauza complexității produsului: ar fi necesare aproximativ 160 de prețuri minime pentru a acoperi toate grupele de produse indiene, și că nu există garanții că agenția care a fost propusă pentru monitorizarea angajamentelor, Agenția indiană de control al exporturilor, are mandatul sau mijloacele tehnice necesare pentru a efectua un control atât de detaliat. Prin urmare, a trebuit ca serviciile Comisiei să respingă propunerile de angajamente primite în materie de preț,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie un drept compensatoriu definitiv la importurile de benzi de polietilenă tereftalată (PET) care se încadrează la codurile: NC ex 3920 62 19 (codurile TARIC 3920 62 19*10, 3920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89, 3920 62 19*91) și ex 3920 62 90 (codurile TARIC 3920 62 90*30, 3920 62 90*91) originare din India.

(2) Nivelul dreptului aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, se stabilește după cum urmează:

Produs de către	Nivelul dreptului (%)	Cod adițional TARIC
Ester Industries Ltd 75-76, Amrit Nagar, în spatele N.D.S.E Partea-1, New Delhi - 110 003, India	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd A-1, Sector-60, Noida - 201 301 (U.P.), India	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd 50-A Swami Nityanand Marg, Vile Parle (Est), Mumbai- 400 057, India	3,8 %	A028
India Polyfilms Ltd 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi - 110 001, India	7,0 %	A029
Jindal Polyester Ltd 115-117 Indra Prakash Building 21, Barakamba Road, New Delhi - 110 001, India	7,0 %	A030
MTZ Polyester Ltd Sarnath Center Upyan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E), Mumbai - 400 097, India	8,7 %	A031

Produs de către	Nivelul dreptului (%)	Cod adițional TARIC
Polyplex Corporation Ltd 2 Ring Road Kilokri vizavi de Maharani Bagh, New Delhi - 110 014, India	19,1 %	A032
Toate societăți indiene	19,1 %	A999

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de drepturi vamale.

Articolul 2

Suma depusă cu titlu de drept compensatoriu provizoriu în conformitate cu Regulamentului (CE) nr. 1810/1999 este percepută definitiv nivelul dreptului definitiv instituit.

Sumele depuse peste nivelul dreptului compensatoriu definitiv sunt eliberate.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 decembrie 1999.

Pentru Consiliu

Președintele

T. HALONEN